

Р Е Ш Е Н И Е №102

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01 август, 2012г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и пети юли две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при участието на секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 167 по описа за 2012 г., на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 8437 от 13.VI.2012 г., постановено по адм. дело 16624/11 г., ВАС, III отделение е обезсилил решение на Административен съд Перник, постановено по адм. дело № 236/11 и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на първостепенния съд. В касационното решение са дадени конкретни указания за това, по отношение на кой административен орган следва да се постанови съдебен акт, по повод жалбата на Д.Н.Т.***, жалбоподател в настоящото производство.

В настоящото производство като страни по делото са конституирани, жалбоподателя – Т.*** и ответник по жалба, заместник изпълнителен директор на ДФ “Земеделие” РА.

Предмет на оспорване е акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/22622 от 12.04.2011 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие” - Разплащателна агенция. С акта се установява недължимо платена сума в размер на 849.22 лв., във връзка с подадено общо заявление за единно плащане на площ за 2009 г. с УИН 14/010609/12606 от 24.09.2009 г.

Жалбоподателят поддържа жалбата, както е предявена и прави искане за отмяна на оспорвания административен акт, като немотивиран и издаден в противоречие с материалния закон.

Ответникът по жалбата-Заместник изпълнителният директор на Държавен фонд “Земеделие” - Разплащателна агенция, не взема отношение по жалбата и не изразява становище

Административен съд - Перник, при спазване задължителните указания на ВАС при условията на чл. 224 от АПК, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок. Оспорен е административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

След като констатира, че жалбата е процесуално допустима решаващият състав пристъпи към разглеждането ѝ по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт

обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен, на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган и в рамките на предоставените му по закон правомощия. Всеки акт, който е издаден от некомпетентен орган, страда от порок, който е съществен и дава основание акта да бъде обявен за нищожен.

Съгласно чл.20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, той организира и ръководи нейна дейност и я представлява. В този смисъл е и разпоредбата на чл.10 от Устройствения правилник на Държавен фонд “Земеделие”. В разпоредбата на чл.11 от Устройствения правилник е предвидена възможност да бъдат делегирани част от предоставените правомощия на изпълнителния директор на неговите заместници, но след изрично решение на управителния съвет на ДФ “Земеделие”. С решение по протокол № 17, т. 1 от 07.04.2011 г. Управителният съвет е дал възможност Изпълнителният директор на ДФ Земеделие да делегира конкретно посочени правомощия на заместник изпълнителен директор на ДФ “Земеделие”, в чийто ресор е отдел “директни плащания на площ”. В тази връзка е и т. 2 от същото решение, с която се делегират права на този орган да издава АУПДВ, какъвто е предмета на оспорване. Със заповед №01-РД/1288 от 08.04.2011 г. Изпълнителният директор е възложил на Свилен Костов – заместник изпълнителен директор на ДФ “Земеделие”, конкретно изброени правомощия: да подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания адресирани до кандидатите за финансово подпомагане, включително и уведомителните писма за одобрените и неодобрените за участие площи, животни или пчелни семейства по мярка “Агро-екологични плащания”, както и да издава и подписва актове за установяване на публични държавни вземания по схемите и мерките по директните плащания.

При така направените констатации не е налице нищожност на акта, поради което на проверка от съда подлежи неговата законосъобразност относно наличие на противоречие с материалния закон и допуснато нарушение на административно-производствените правила.

При анализа на приетите в процеса писмени доказателства, съдът констатира допуснати от ответника съществени нарушения на административно-производствените правила изразяващи се в липса на мотиви при издаването на АУПДВ. Съгласно чл.166, ал.2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Редът за издаване на административни актове е предвиден в глава пета от АПК.

В конкретния случай съгласно чл.27, ал. 3 от ЗПЗП, разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Действията за събиране на вземанията, включително сроковете за

съобщаване на акт за възстановяване на недължими плащания са уредени в чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, поради което следва да се приеме, че издаването на АУПДС е в отделно административно производство по реда на глава пета от АПК. В този смисъл следва да бъдат спазени и всички изисквания, които АПК поставя към реквизитите на издаваните от администрацията актове.

Основно изискване към административните актове е те да бъдат мотивирани. Да е налице единство между изложената фактическа обстановка и приложените към нея правни норми. В конкретния случай, правното основание на което е издаден АУПДВ е чл.27, ал.3 и ал.4 от ЗПЗП и чл.162, ал.2, т.2, т.8 и т.9 от ДОПК. От фактическа страна се твърди, че според официалната информация в ИСАК, която следва да бъде съобразена от Разплащателната агенция, при извършване на административна проверка по реда на чл.37, ал.2 от ЗПЗП на общо заявление за единно плащане на площ за 2009 г., с УИН14/010609/12606 подадено от Д.Н.Т. е намалена годината за подпомагане площ. Въз основа на намаляването оторизираната субсидия в размер на 849.22 лв. се явява недължимо изплатена. Решаващият състав намира, че за така посоченото недължимо плащане на субсидия по схема за единно плащане на площ и по национално доплащане на площ, по делото не са приложени доказателства. Не е ясно от административната преписка как са установени площите които са негодни за подпомагане, от кого са извършвани проверките и дали дружеството жалбоподател е имало възможност чрез свой представител да се запознае с резултатите от проверките осъществени от административния орган.

Обстоятелството, че при осъществяване на своите правомощия администрацията на РА следва да се съобразява с европейските правни норми относими към финансирането с европейски средства не означава, че следва да бъдат derogирани правилата на вътрешното законодателство по издаване на административните актове. На първо място още при започването на процедурата по издаване на АУПДВ е необходимо да бъде уведомено заинтересованото лице/чл.26 от АПК/, освен това според изискването на чл.35 от АПК, административният орган е длъжен да изясни всички факти и обстоятелства, които имат значение за издаването на един правилен и законосъобразен административен акт. Нещо повече административният орган следва да осигури възможност на страната да изрази становище по събраните доказателства/чл.34, ал.3 от АПК/, както и да представи обяснения или възражения. В конкретния случай това не е направено. За извършването на проверката и установяването на надплатени суми, жалбоподателят е уведомен едва при връчването на АУПДВ. Допуснатите нарушения от административния орган са от категорията на съществениите, тъй като са лишили жалбоподателя от възможността изобщо да участва в административното производство, да събира доказателства и да излага твърдения в подкрепа на своите искания.

Разпоредбата на чл.170, ал.1 от АПК, в тежест на административния орган издал акта е да установи съществуването на фактическите основания посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Това установяване в хода на съдебното производство не бе направено.

При посочване на правните основания за издаване на акта, административният орган се е позовал и на чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, който е приложим за възстановяване на недължими плащания. Съгласно §4 от чл.73 на цитирания регламент, не се дължи възстановяване на надплатени суми, ако плащането е извършено по грешка на

компетентните власти или друг орган и ако тази грешка не може да бъде установена по разумен път от земеделския производител. Декларираните площи и тези които са годни за подпомагане се установяват от административния орган или от други контролни органи, които предоставят необходимите данни. В административната преписка приложена по делото липсват протоколи за извършени проверки, няма данни как е установено, че конкретните площи са негодни за подпомагане.

АУПДВ № 01-6500/22622 от 12.04.2011 г., е издаден без тази конкретизация и е бланкетен, тъй като с него не е установено по отношение на конкретния жалбоподател кога и как са извършени проверките, кой ги е извършил, с какви документи са оформени резултатите от тези проверки и не на последно място дали грешките при деклариране на земите за подпомагане и извършените административни проверки се дължат на недобросъвестно поведение на заявителите или са въз основа на действия на проверяващите. В този смисъл е налице липса на мотиви в издадения акт, които да обосновават прилагането на цитираните в АУПДВ правни норми.

След като акта за установяване на публично държавно вземане се съставя по реда на АПК и има белезите на индивидуален административен акт, съгласно легалната дефиниция на чл.21, ал.1 от АПК, то и правилата по които той следва да бъде издаден са тези установени с разпоредбите на чл.24 до чл.61 от АПК. Неспазването на тези правила е основание да се приеме, че АУПДВ е незаконосъобразен административен акт по смисъла на чл.146, т.3 от АПК, който подлежи на отмяна.

При този изход на спора не следва да се присъждат разноски в производството в полза на ответника, а по отношение на жалбоподателя не се дължат, тъй като не са поискани.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/22622 от 12.04.2011 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/